



Sieň slávy Prešovského športu



športové dresy a oblečenie  reklama

www.3b.sk, e-mail: info@3b.sk

 výrobcu dresov a športového oblečenia pre športové tímy 



hokej



futbal



basketbal



volejbal



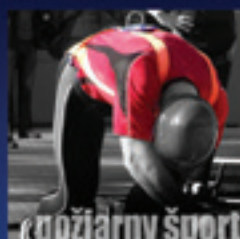
hádzaná



motokros



cyklistika



požiarny šport

...a veľa ďalších športových odvetví

REKLAMNÉ TABULE **POTLAČ** **TRIČIEK** **ETIKETY** **KALENDÁRE** **OBRUSY** **PRACOVNÉ ODEVY** **PLASTOVÉ KARTY**
VELKOPLOŠNÁ TLAČ **SAMOLEPKY** **TAPETY** **OLEPY** **AUT** **MAŠINKY** **BROŽURY**
OLEPY **SVETELNÁ REKLAMA** **3D REKLAMA** **CITYLIGHTY** **SPECIALISTA NA REKLAMU** **UV TLAČ** **TEXTILU** **POTLAČ** **TEXTILU**
BILLBOARDY **GRAVÍROVANIE** **SIETOTLAČ** **ROLL-UP** **POTLAČ** **REKLAMNÝCH PREDMETOV** **POTLAČ** **TEXTILU**
FAN **SUBLIMAČNÁ TLAČ** **PREDMETY** **OFSETOVÁ TLAČ** **VIZITKY** **VÝŠIV** **REKLAMNÝ** **TEXTIL** **FICKÉ PRÁČ**
SVETELNÉ BOXY **LETÁKY** **REZANIE LASEROM**

forfan.sk

široký výber dresov,
oblečenia a fan produktov
vášho obľúbeného tímu



Vážený športovci, milí fanúšikovia a všetci priatelia športu, milí Prešovčania,

je mi veľkou ctou, že sa Vám môžem prihovoriť pri slávnostnom otvorení siene slávy prešovského športu a oceniť tak tých najlepších, ktorí po desaťročia písali športový príbeh nášho mesta.

Vďaka realizácii tejto myšlienky môže verejnosť obdivovať neuveriteľný talent, odhodlanie, silu, vytrvalosť a úžasné výkony, ktorými títo športovci reprezentovali mesto Prešov a stali sa známymi na Slovensku aj v zahraničí.

Len málokto si dokáže predstaviť, koľko náročných tréningov predchádzalo profesionálne a poctivo podanému výkonu. Nehovoriac o sebazaprení, disciplíne a sústredení sa na dosiahnutie čo najlepšieho výsledku. Vážime si ich úsilie, ktoré bolo často sprevádzané prekonávaním mnohých prekážok. Práve to je dôkazom, že títo športovci si zaslužia uznanie celej spoločnosti.



V novootvorenej sieni slávy prešovského športu si môžete pripomenúť olympijských medailistov, majstrov sveta a športovcov, ktorých mesto Prešov oceňuje a uvádza do siene slávy od roku 2011.

Prečítajte si životné príbehy futbalistov, hádzanárov, plavcov, hokejistu či kolkára. Nazrite do „výstavnej skrine“ prešovského športu, do pomyslenej zvečnenej encyklopédie športových talentov, ktorá určite inšpiruje mnohých mladých ľudí. A starším generáciám pomôže oživiť spomienky na tých, ktorí majú svoje nenahradiťelné miesto nielen v športovej histórii Prešova, ale najmä v srdciach nadšených fanúšikov.

Na tomto mieste by som sa však chcela poďakovať aj tým, ktorí tu síce nie sú uvedení, ale robili a stále robia Prešovu dobré meno, svoje kvality a talent zúročili na súťažiach, zápasoch či turnajoch, a zbierajú množstvo úspechov.

Verím, že do prešovskej siene slávy pribudne ešte veľa mien našich športovcov, pre ktorých budú motiváciou a vzorom práve tieto výnimočné osobnosti. Ved', ako raz povedal azda najznámejší český atlét Emil Zátopek: „Športovec musí bežať s nádejou v srdci a snami v hlave.“

Andrea Turčanová
primátorka mesta Prešov



Mirianna Brtková

(* 28. 9. 1943 v Bratislave)

Už ako dorastenka sa stala majsterkou Československa v disciplíne 100 m znak. Od roku 1961 bola členkou reprezentačného družstva Československa, reprezentačný dres obliekala do roku 1968.

Jej najväčším úspechom bolo desiate miesto v disciplíne 100 m znak na majstrovstvách Európy v plávaní v Lipsku v roku 1962 a bronzová medaila na Svetovej univerziáde v roku 1965 v Budapešti - bola členkou štafety na 4x100 metrov osobné polohové preteky.



Je viacnásobnou majsterkou Československa v disciplínach na 100 m a 200 m znak. Skvelá znakárka získala v roku 1961 majstrovský titul v disciplíne 100 m znak časom 1:15,99 min - týmto časom vytvorila nový československý rekord. Stala sa víťazkou prvých dvoch ročníkov ankety o najúspešnejších športovcov Prešovského okresu v rokoch 1961 a 1962.

Jozef Bubenko

(* 21.3.1951)

Ako futbalista od malička vynikal technickou vyspelosťou. Už ako mládežník, keď prišiel zo solivarského Slovana do prešovského Tatranu, nad mnohými vyčnieval. V sezóne 1969/1970 odohral prvý zápas za Tatran v prvej československej lige. Prvé góly v nej však zaknihoval až v nasledujúcom ročníku. Po desiatich rokoch v Prešove prestúpil do Dukly Banská Bystrica a v závere hráčskej kariéry hral za BSC JAS Bardejov. V najvyššej československej súťaži odohral 293 zápasov a strelil 67 gólov. Počas bohatej kariéry na trávniku zažil mnoho úspechov. Najviac však ako hráč v ročníku 1972/1973, v ktorom Tatran Prešov obsadil druhú priečku v najvyššej súťaži.



Po ukončení kariéry sa stal trénerom. Nadviazal tak na úspešnú hráčsku kariéru, počas ktorej hral za československú juniorskú reprezentáciu aj olympijský výber. V rokoch 1988-1992 pôsobil ako asistent trénera v Tatrane Prešov. Potom nasledovali trénerské zastávky v Bardejove a Interi Bratislava, s ktorým má dva majstrovské tituly, dvakrát s ním získal aj Slovenský pohár a počas tohto angažmánu ho v roku 2000 vyhlásili aj za trénera roka. V sezóne 2004/2005 pôsobil ako tréner tímu Slovenska do 21 rokov.



Anton Frolo

(* 20. 4. 1934 Ružomberok - + 7. 4. 2017 Košice)

Bol majstrom sveta v roku 1967, na majstrovstvách sveta v roku 1958 a 1961 bol v striebornom, a na svetovom šampionáte v roku 1964 v bronzovom mužstve Československa. S výnimkou sezóny 1956/1957, počas ktorej vojenčil v Dukle Praha a získal majstrovský titul a víťazstvo v prvom ročníku Európskeho pohára majstrov, pôsobil celú vrcholnú kariéru v Tatrane Prešov.

V Prešove pôsobil aj ako tréner. V drese Tatrana odohral 164 prvoligových zápasov a dal v nich 480 gólov. V prvej československej lige dosiahol s družstvom Tatrana strieborné a bronzové priečky. História československej a slovenskej hádzanej nepozná úspešnejšieho hráča.



Ako tréner priviedol košických hádzanárov k dvom titulom majstrov Československa. Stal sa slovenským hádzanárom 20. storočia. Zaslúžilý majster športu bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej v roku 2011. Klub športových redaktorov Slovenského syndikátu novinárov mu v roku 2013 udelil ocenenie Športová legenda. V decembri 2017 bol uvedený medzi športové legendy Českej republiky - dostal Cenu Emila Zátopka.

Martin Gregor

(* 8. 3. 1940 Bytča - + 29. 3. 2006 Prešov)

Vynikajúci hádzanár hral za Tatran Prešov v rokoch 1963 až 1973, potom bol úspešným trénerom. V drese Československa sa v roku 1967 stal majstrom sveta. S Duklou Praha sa tešil z víťazstva v Pohári európskych majstrov, s Tatranom Prešov sa prebil do semi-finále tejto prestížnej pohárovej súťaže. Bol trojnásobný majster Československa s Duklou Praha v roku 1963, s Tatranom Prešov v rokoch 1969 a 1971. V drese Tatrana odohral 188 prvoligových zápasov a dal v nich 311 gólov.



Ako tréner priviedol k titulu majstra Československa mužov Tatrana (1993) a ženy ZVL Prešov (1986 a 1987). Trénoval aj slovenskú mužskú i ženskú reprezentáciu.

Jeho pôsobenie bolo ocenené Cenou fair play Slovenského olympijského výboru za celoživotné vystupovanie v duchu fair play. V roku 2011 bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej a bol aj v desiatke najlepších prešovských športovcov 20. storočia. V decembri 2017 bol uvedený medzi športové legendy Českej republiky - dostal Cenu Emila Zátopka.



Rudolf Horváth

(* 28. 6. 1947 v Prešove)

V roku 1967 sa v tíme Československa pričínal o získanie titulu majstra sveta. Hral na dvoch svetových šampionátoch v hádzanej mužov, na juniorských a akademických majstrovstvách sveta.

S Duklou Praha hral dvakrát vo finále Pohára európskych majstrov a bol s ňou aj majstrom Československa. S Tatranom Prešov bol majstrom Československa v rokoch 1969 a 1971 a hral v semi-finále Pohára európskych majstrov.



Odohral 176 prvoligových zápasov a dal v nich 324 gólov. V rokoch 1988 až 1992 bol prezidentom Československého zväzu hádzanej a členom Československého olympijského výboru. Bol aj trénerom hádzanárov ZVL Prešov a mužov v katarskej Dohe.

Stal sa najúspešnejším športovcom Prešovského okresu za rok 1969, bol mu udelený titul majster športu. V roku 2001 ho v ankete zaradili medzi najlepších hádzanárov 20. storočia na Slovensku a bol uvedený aj do Siene slávy slovenskej hádzanej. V decembri 2017 bol uvedený medzi športové legendy Českej republiky - prevzal si Cenu Emila Zátopka.

Milan Kručay

(* 10. 12. 1935 v Prešove)

Je vynikajúcim plavcom a vodným pólistom, sedemnášť rokov trénoval zverencov v Slávii VŠ Prešov. Je viacnásobným akademickým majstrom Československa. V roku 1956 na celoštátnych majstrovstvách v Plzni na 100 m voľný spôsob ako prvý v Československu pokoril hranicu jednej minúty - dosiahol čas 59,9s. Stal sa reprezentantom Československa a bol ním do roku 1961.

Je majstrom Československa, držiteľom dvoch československých rekordov a členom oddielových štafiet, ktoré dosiahli päť československých rekordov. V roku 1957 sa s vodnými pólistami UK Bratislava stal majstrom



Československa. Na dvoch svetových univerziádach (1970, 1987) bol trénerom československého akademického výberu vodných pólistov. Šéfoval vodnej záchrannej službe Československého Červeného kríža, po vzniku Slovenskej republiky vodnej záchrannej službe SČK. V roku 1984 sa pod jeho vedením vytvorilo v Prešove školiace pracovisko pre výchovu záchranárov. Bol tiež trénerom reprezentácie vodnej záchrannej služby ČsČK a SČK.



Mária Labayová

(*18. 2. 1953 Prešov)

Skvelá hádzanárka sa v tíme ZPA Lokomotíva Prešov už v roku 1973 pričínala o historický postup do najvyššej hádzanárskej ligy, aby hneď po postupe prestúpila do Plastiky Nitry, kde pôsobila do roku 1978. Po návrate do Prešova sa tešila zo zisku troch titulov majsterky Československa v ročníkoch 1983/84, 1985/86, 1986/87. Vrcholovú hádzanú hrala od šestnástich rokov, takmer desať rokov bola reprezentantkou. V družstve Československa odohrala 99 stretnutí. Reprezentovala na dvoch majstrovstvách sveta, v roku 1978 sa pričínala o štvrté miesto Československa na svetovom šampionáte. So ZVL Prešov sa prebila do semifinále Pohára európskych majstrov. Dva roky aktívnej činnosti prežila v jednom z najlepších ženských svetových klubov Hypobank Viedeň. S Hypobankom získala dva tituly majstra Rakúska a vyhrala Pohár európskych majstrov. Splnila si sen hrať v niektorom zo špičkových európskych družstiev. Venovala sa aj trénerskej práci. Stala sa najúspešnejšou športovkyňou Prešovského okresu v roku 1979, bola v desiatke najlepších prešovských športovcov 20. storočia a v roku 2012 bola uvedená aj do Siene slávy prešovského športu. Jej pôsobenie v hádzanej bolo ocenené udelením titulu zaslúžilej majsterky športu.



Vincent Lafko

(*7. 6. 1945 Hranovnica - +15. 12. 2012 Prešov)

Vincent Lafko začal s hádzanou v Levoči, od roku 1964 sa jej venoval v Tatrane Prešov. Dosiahol úspechy nielen ako hráč, ale aj ako tréner. Na olympijských hrách v Mníchove v roku 1972 sa pričínal o to, že Československo prekvapujúco získalo striebornú medailu. V roku 1971 sa v Tatrane Prešov tešil z titulu majstra Československa. Triumf si zopakoval v roku 1993, ale už na poste trénera. Spolu s Martinom Gregorom viedol mužstvo Tatrana, ktoré si vybojovalo posledný federálny titul. V reprezentačnom drese Československa odohral päťdesiat zápasov.

V drese Tatrana Prešov mal na konte 191 prvoligových zápasov a dal v nich 513 gólov. Ako hráč, okrem majstrovského titulu, dosiahol trojnásobné víťazstvo v Československom pohári a v ročníku 1971/1972 sa s Tatranom Prešov prebojoval do semifinále Pohára európskych majstrov.

Bol aj reprezentačným trénerom hádzanárov Slovenska. V roku 1995 bol pri zrode obľúbeného turnaja v plážovej hádzanej - prvého v strednej Európe. Slovenský olympijský výbor mu udelil Strieborné kruhy SOV a bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej.





Igor Liba

(* 4.11.1960 Prešov)

Svoju 26-ročnú kariéru odštartoval v roku 1977 v rodnom Prešove, kde nastúpil prvý raz za seniorov. O dva roky neskôr, ako 19-ročný, prestúpil do ligových Košíc. Tam zotrval do roku 1988 (medzitým strávil dva roky na vojenčine v Dukle Jihlava), keď mu bolo umožnené odísť do NHL. Strávil tam jednu sezónu v kluboch New York Rangers a Los Angeles Kings. V 37 zápasoch získal 25 bodov (7+18). V roku 1989 sa vrátil späť do Košíc. V roku 2003 ukončil kariéru.



V najvyšších súťažiach odohral spolu 739 zápasov a získal v nich 788 bodov (359+429). Reprezentačný dres obliekol v 211 zápasoch, v ktorých strelil 66 gólov.

Štartoval na šiestich MS, na ktorých získal zlato (1985), dvakrát striebro (1982, 1983) a dvakrát bronz (1987, 1992). Trikrát štartoval na zimných olympijských hrách, z ktorých má jedno striebro (1984) a jeden bronz (1992). Na svojom konte má päť majstrovských titulov – štyri federálne (1983, 1984 s Duklou Jihlava, 1986, 1988 s VSŽ Košice) a jeden slovenský (1999 s HC Košice). V sezóne 1981/82 bol s 35 gólmi najlepším strelcom súťaže a v roku 1984 sa stal držiteľom Zlatej hokejky. Od roku 2005 je členom Siene slávy slovenského hokeja.

Andrej Lukošík

(*5. 10. 1947 Levoča)

Skvelý hádzanár Andrej Lukošík je výraznou postavou v histórii tohto najúspešnejšieho športu v Prešove. Ľavák Andrej hral na pravej spojke a s bratom -dvojčaťom Jozefom, ktorý hral na ľavej spojke, tvorili skvelú streleckú dvojicu. V sezóne 1970/1971 sa veľkou mierou pričínal o to, že hádzanári Tatranu Prešov sa druhýkrát stali majstrami Československa. V nasledujúcej sezóne si zahral v semifinále Pohára európskych majstrov. Svoju kariéru vyšperkoval olympijským striebrom z Mníchova v roku 1972. Hral na majstrovstvách sveta v roku 1970 vo Francúzsku, kde získal siedme miesto. Tešil sa aj z troch víťazstiev v Československom pohári. V najvyššej československej súťaži získal s Tatranom Prešov aj tri strieborné a štyri bronzové medaily. V roku 1973 sa stal najlepším hádzanárom Slovenska. V prvej československej lige odohral 245 stretnutí a dal v nich 512 gólov. Československo reprezentoval 96-krát.



Získanie striebornej medaily na olympijských hrách v Mníchove 1972 bol nečakaný, prekvapujúci. Striebro bolo krásne, československá hádzaná sa vrátila do svetovej špičky. Slovenský olympijský výbor ocenil jeho pôsobenie udelením strieborných kruhov. V roku 2013 bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej.



Karol Lukošík

(* 6.2.1937 Levoča - + 8.10.2017 Prešov)

Rodák z Levoče s hádzanou začínal v rodnom meste, no už počas štúdií chodil hrať za prešovský Tatran, vedený uznávaným trénerom Ladislavom Šestákom.

Postupne sa vypracoval na vynikajúceho hádzanára. S Tatranom vybojoval postup medzi československú hádzanársku elitu. Hral aj v jeho ligovej premiére v auguste v roku 1958. Odohral 139 ligových zápasov, v ktorých strelil 396 gólov.



Obdivuhodné pritom je, že počas celej kariéry ostal verný Tatranu Prešov. Klubu, s ktorým získal v československej lige strieborné i bronzové medaily. Bol viacročným hádzanárskym reprezentantom Československa. Dokonca, prvým Slovákom, ktorému sa v silnej konkurencii ušlo miesto v reprezentačnej zostave. Z MS 1961 má striebornú medailu. V roku 2014 bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej.

Ladislav Pavlovič

(* 8. 4. 1926 Prešov - + 28. 1. 2013 Prešov)

Ladislav Pavlovič bol chýrnym kanonierom Tatranu Prešov, strelcom európskeho rangu. Dvakrát sa stal kráľom strelcov v prvej československej futbalovej lige - v ročníkoch 1960/61 a 1963/64. V sezóne 1963/64 dal 21 gólov a vtedy bol piatym najlepším strelcom v Európe.

Ako prvý slovenský futbalista sa stal členom prestížneho Klubu ligových kanonierov Československa. Počas svojej kariéry odohral 347 prvoligových zápasov a strelil v nich 164 gólov - 150 za Tatran Prešov a 14 počas vojenčiny za ČH Bratislava.



V rokoch 1952 - 1960 štrnásťkrát reprezentoval Československo. Dostal sa až do záverečných bojov majstrovstiev Európy vo futbale (vtedy Pohár národov) a v Paríži sa tešil zo zisku bronzovej medaily. Po skončení hráčskej kariéry sa venoval aj trénerskej práci, vychoval viacero ligových hráčov.

Zaslúžilý majster športu bol nositeľom Ceny fair play Slovenského olympijského výboru a futbalovej Ceny fair play MUDr. Ivana Chodáka. Stal sa najlepším prešovským športovcom 20. storočia. Bola mu udelená Cena mesta Prešov a v roku 2013 bol uvedený do Siene slávy prešovského športu.



Vladimír Seruga

(*18. 1. 1936 Martin - +20. 5. 2004 Michalovce)

Patrí medzi legendy prešovskej, slovenskej a československej hádzanej, bol vychýrený kanonier, hral za Tatran Prešov v rokoch 1959 – 1967, a boli to vynikajúce sezóny. Československo reprezentoval na dvoch majstrovstvách sveta - v roku 1964 sa v Prahe tešil z bronzovej medaily a v roku 1967 vo Švédsku z historického titulu majstra sveta.

Okrem štyroch hráčov Tatranu Prešov nemal žiaden slovenský oddiel v majstrovskom tíme svoje zastúpenie. S Tatranom Prešov získal v prvej československej lige päť strieborných a dve bronzové medaily. V drese Tatranu odohral 140 prvoligových stretnutí a dal v nich 474 gólov.



V roku 2012 bol uvedený do Siene slávy slovenskej hádzanej. V decembri 2017 bol uvedený medzi športové legendy Českej republiky - bola mu udelená Cena Emila Zátopka.

Vojtech Vitkovič

(*10. 10. 1949 Prešov)

Vojtech Vitkovič bol vynikajúcim kolkárom. Začínal ako dorastenec v Tatrane Prešov, v ktorom sa v roku 1966 zaslúžil o zisk titulu dorasteneckého majstra Československa. V roku 1977 sa pričínal o postup kolkárov Tatrana Prešov do prvej československej ligy družstiev.

Po fúzii Tatrana Prešov s Veľkým Šarišom zakotvil v klube pod Šarišským hradom. V roku 1984 bol nominovaný na majstrovstvá sveta v Ľubl'ane. Súčtom 919 kolkov prispel nielen k tomu, že družstvo Československa získalo historický titul majstra sveta, ale aj k prekročeniu tímového svetového rekordu.

Na svojom konte má sedem štartov na vrcholných podujatiach, absolvoval 54 medzištátnych stretnutí. Kolkom sa venoval štyridsaťpäť rokov, kariéru ukončil ako šesťdesiatdvaročný v rakúskom Orthe. Jeho pôsobenie bolo ocenené udelením titulu majstra športu.





Mikuláš Komanický

(* 31.7.1951)

V najstaršom československom klube naštartoval svoju úspešnú hráčsku, trénerskú i funkcionársku kariéru. V najvyššej československej súťaži za päť sezón v drese Tatрана odohral takmer stovku zápasov.

S mužstvom pod taktovkou trénera Milana Moravca v sezóne 1972/1973 bol pri najväčšom úspechu Prešovčanov, ktorí v prvej československej lige obsadili druhé miesto.

M. Komanický reprezentoval Československo v tíme do 23 rokov a neskôr si zahral aj v seniorskom reprezentačnom mužstve.

Po skončení hráčskej kariéry sa dal na trénerskú dráhu. Najprv trénoval v prešovskom Tatrane dorastencov. S mladšími získal dva tituly majstrov Slovenska, so staršími má titul majstra Československa a dva slovenské primáty. Neskôr trénoval aj seniorov Tatрана. V sezóne 2002/2003 bol trénerom Slovenska do 21 rokov.







www.presov.sk